

sreča z „Zvonom“ in njegovimi sotrudniki.“ — Morda z našimi sotrudniki, katerih mi nimamo na verigi — z nami gotovo ne. To je naše mnenje in pa naš odgovor.

Slovanska knjižnica nam je podala v 55. in 56. snopiču (cena 36 kr.) A. S. Puškina »Kapitanovo hčer«, prevedeno od Semena Semenoviča. — Z veseljem smo sprejeli to publikacijo slovanske knjižnice, ker nam je porok, da se nam vendar že začno podajati po premišljenem načrtu glavni proizvodi velikih slovanskih literatur — proizvodi, ki se jih je že davno polastila svetovna književnost. — Prevod se čita dosti gladko; tudi Lermontovova pesem »Na smrt Puškina« (v dodanem Puškinovem životopisu) in poetična zaglavja so glede oblike čedna. — Samo tega ne umejemo, zakaj se je v zaglavjih na prvo mesto postavil izvirnik, a šele na drugo mesto, v oklepih, slovenski prevod. Ta postopek nas živo spominja na prečudno ravnanje naših prejšnjih prelagateljev, ki so v svojih prevodih iz slovanskih literatur poetične citate in vpletke pustili vse — nepreložene.

Pripovedke iz avstrijske zgodovine. Nabral in priredil Jak. Dimnik, učitelj v Ljubljani. Tiskal in založil R. Milic v Ljubljani. 1896. Str. IV. + 143. Cena?

S to zbirko patriotskih pripovedk g. Dimnik ni le ustregel čitanja željni mladini, ampak tudi učiteljem, katerim se je baviti z domovinoslovjem; kajti v učnih knjigah ne najdemo skoro nič tistih značilnih pripovedk iz življenja naših slavnih vladarjev in njih pradedov, k večjemu kak naslov takih pripovedk kot napotek ali migljaj, da bi tu bilo umestno vplesti dotično pripovedko. Toda s takimi napotili ni ustrezno učitelju, ki mu morda niso na razpolaganje zgodovinski pripomočki, ampak celo v zadrego ga spravijo, ker vzbude radovednost mladine, a vestni učitelj ji ne more ugoditi. V Dimnikovi knjigi pa najde odslej učitelj lepo nanizane vse te pripovedke. — Povest »o zvestem vitezu Hartmanu« iz življenja Friderika I. Rdečebradca pa je po krivici zašla med »pripovedke iz avstrijske zgodovine.«

Lepi knjigi, katera bo šolnikom tudi dobro služila kot zakladnica za pismene naloge, bi imeli prigovarjati samo glede jezika, o katerem bi želeli, da bi bil bolj skrbno premišljen, prepiljen in pa uravnan po pravopisnih načelih Pleteršnikovega slovarja; le-teh se držoč, pridemo še najlaže in najhitreje do toli zaželjene pravopisne edinosti, in prav je, da se jih že poprijemljejo i časopisi i posamezniki (dr. Tavčar v »Zbranih spisih«). Prav toplo želimo, da se teh načel oklene g. Dimnik tudi kot urednik »Učit. Tovariša«, in to tem bolj, ker po istih uravnava tudi prof. Levec uradni pravopis slovenski.

Venec slovanskih povestij. Prevodi iz ruščine, poljščine, slovaščine in srbohrvaščine. I. V Gorici. Tiskala in založila »Goriška Tiskarna« A. Gabršček. 1896. — Str. 174 vel. 8°. Cena 55 kr. — Obseg: 1. Figura. Ruski napisal Lěskov, poslov. Podravski. = 2. Iz križarskih bojev na Poljskem. Poljski spisal Edvard Zorjau; poslov. Podravski. — 3. Slepčovodja. Slika iz bosanske prošlosti; hrvaški spisal Ivan Lepušič; poslov. Ivan Čestimir. — 4. Slika iz gladnih let. Poljski napisala Eliza Orzeszkowa; poslov.